

סימן יא

תנור ותבניות צלו בהם כבד

בציע אליעזר (ח"א ס"י ו"ג) שתנור חשמלי, המפיק חום כל הזמן, עדיף מוחם התנור ללא אש; וגם הצל"ח יודח שתנור זהה כשר לצליית כבד. אם כי המליע שחשפוד לא סתווב, ובשו"ת ישועת משה, ח"א סי' מ"ג, פסל כבד שניצלה על שפוד מסתווב, יעיש"ה).

ב. "דיחא מילטא"

הدم היורד לתוך התבנית – יש לו דין של דם איסור, ואם הוא נאפה בתנור אחד עם הכבד, יש לומר שהכבד אסור משום "דיחא מילטא" עיי' ש"ז י"ד ס"י ק"ח). ומה שמצוינו צלו בשר בתנור ולא חשו לדם (עי' צל"ח שם), יש לומר שהדם נשרף בהגיעו לגחלים שבתחתיות התנור; מה שאין כן כאן, שהדם לא נשרף מיד אלא מתבשל. ואולי יש לומר דאיידי דטריד למיפלט לא בעל גם מצד הריח. וכןנו שאנו אומרים זאת לעצם הצליה שלבשר, שהרי בזמן פליטתו אין הדם אוסר את הבשר (עי' שו"ע סי' ע"ו סע' א). וקל וחומר לעניין הריח, שיש מחלוקת אם ריחא מילטא או לאו מילטא (שו"ע סי' ק"ח). מאידך יש לומר שפליטה בצליל ובליה בריח – שני סוגים הם; ולמרות שפולט דם, בולע ריח. וכן יש לחוש בלילית זיעה.

מיهو בלאו הכי, הא פסקין (שם סע' א) בדבריעבד ריחא לאו מילטא אפילו בתנור קטן וסתום. אך לכתילה יתכן שאסור לעשות כך משום "דיחא מילטא". لكن נראה שם התנור פתוח אין לחוש לריח, גם לכתילה (כמובואר בשו"ע סי' ק"ח סע' א).

ראשי פרקים

שאלת

א. צליית כבד בתנור חשמלי

ב. "דיחא מילטא"

ג. דין של התבנית

ד. תבנית שנותערכה

תשובות

שאלת *

במוסד חינוכי אירעה טעות, וצלו כבד על גבי שיפודים בתוך תנור חשמלי. תחת השיפודים הניחו התבנית, ובתוכה ניר עיתון, והדט נטף לתוכה. מה דין של הכבד ושל התבנית?

א. צליית כבד בתנור חשמלי

לדעתי רוב הפסוקים מותר לצלות כבד בתנור החשמלי אפילו לכתילה, משום שחשמל הוא חום של אש. ואין הבד בין גחלים של עץ לגחלים של מתכת לעניין זה. דזיל בתר טעמא, דנורא מישاب שאיב, והעיקר הוא החום ולא האש. עיי' דבר"ת (ס"ג ס"ק ג') שהביא מהרבנה אחרים. שכתבו שחום צולה גם גלי אש (וכל העבירות שם חן רק בחום שחולך ומתפרק, או כשהכבד נמצא במקומות שבו אין לדם היכן לוב). וגם הצל"ח (פסחים ע"ד ע"א), שהסתפק אם מותר לצלות כבד בחום התנור, חשש בעיקר לכך שאין לדם היכן לוב, עיש"ה. וכן לחוש שהעליה לעצם הצליה בחום התנור לא אש (דבר שהוא לא הכריע בו) העיר

* מרוחשון תשכ"ט.

ברוב, משומ שאי איסורו מלחמת עצמו, ובמש"כ הפט"ג (מש"ז סי' ק"ב ס"ק ח). אך יש לאסרו הכל מדין "דבר שיש לו מתיירין". ואע"פ שבשו"ע (סי' ק"ב סי' ג) נפסק שכלי בטל ברוב ולא הווי דבר שיש לו מתיירין, משומ שיש הוצאות להגעליו – הרי בנד"ד אין הוצאות גדולות. וליבון קל הוא טירחה קלה, כי בסך הכל יש כאן שיש תבניות.

ולදעת הפסוקים האחוריים יש להחמיר להשווות את הכלים מעת לעת (ש"ך ס"ק ח) או להכשיר אותם (ט"ז ס"ק ח'). ונראה לי להעדיף הכהירה של הכלים, כי ע"ז זה שייעשו מעשה גדול, יזכיר ויזהר שלא לעשות כן להבא. וכן משומ שיתיכן שלכתחילה אסור לקחת בשר שלא הוכשר ולאפרה בתנור, משומ חשש זיהה (א"כ הוא תנור גדול או פתוח).

וכמו כן לגבי התנור, אין להשתמש בו לאחר צליית הכלב במשך זמן של מעט לעת, ובנוסף לכך יש ללבן אותו ליבון קל.

תשובות

יש להכשיר את התנור ואת כל התבניות שנתערכו, אך די ליבון קל.

ג. דין של התבניות

התבנית עצמה בודאי נאסורה בגלל הדם שננטף עליה. ולא דמי לשיפור שיש מתירים אותו (שו"ע סי' ע"ו סי' ז); שכן שיפור הותר משומ שכל זמן שהוא אצל האש, אמרין דכבולעו כך פולטו. אך כאן התבנית אינה פולtotת כלל.

וצ"ע אם איסורה הוא כדי דבר יבש או דבר לח, ונפק"מ אם צריכה הגללה או ליבון. ומסתבר שהדם דבר לח הוא. ואע"ג דמתיביש מהר, מכיוון שכלי זמן הצליה ממשיק הדם לזרב, ובכל רגע נוסף גם לח – מיקרי הכל דבר לח. ובפרט כשהוא היה נייר עיתון חוץ בין הדם וה התבנית, ורק לחלויה של הדם מגעה בתבנית – מקרי לח ולא יבש, וסגי בהgalלה או בלבינו קל, ולא בעי ליבון חמוץ.

ד. תבנית שנתערבה

והנה התבנית הנאסרת התערבה בתבניות אחרות, ודינה כדי יבש ביבש מן במינו, שבטייל ברוב (שו"ע יו"ד סי' ק"ט סי' א). ואע"פ שכלי הוא דבר חשוב או דבר שבמנין – הרי הוא בטל

סימן יב

מלח שנמצאו בו תולעים

השבועות ולשכת, ואח"כ מצאה 5-4 תולעים בכל המלח שבו השתמשה. מה דין של כל התבשילים שביילה?

א. האם מוחזקים איסור מקום למקום?

נאמר בשו"ע (או"ח סי' תס"ז סי' י"א):
אם נמצא דיטה בקונה בעיטה או במצב אפיה – יסיר ממנה כדי נטילת מקום, וחשא רותח. ויש מי שאומר כל העיטה או אותה מצחה...

ראשי פרקים

שאלה

- האם מוחזקים איסור מקום למקום?
- האם תולעים אלו מחשבות ל"פרישו"?
- האם התולעים נימו如此 ע"י הבישול?

תשובות

בעל בית הכינה את כל תבשילה לחג

* ערבית שביעות ושם"ח. השובח זו נדפסה בחו"ר ב"אמונות עתיקה" (גלוון 10 עמ' 19 – 14), ונדפסה כאן מחדש לאחר תיקונים והוספות.